

Nieuwsbrief nr. 36

Inloophuis "De Parasol"

Oude Telgterweg 203, 3853 PG Ermelo

redactie: info@inloophuisdeparasol.nl

mei t/m augustus 2020.

Tussentijds

Als gevolg van het coronavirus is het inloophuis tijdelijk gesloten en het is nog onzeker, wanneer wij weer open kunnen gaan. Daarom deze keer een extra Nieuwsbrief zonder het rooster van de activiteiten, maar met ingezonden stukjes van gasten, vrijwilligers en coördinatoren. Zo blijven we met elkaar verbonden. We hopen elkaar in gezondheid t.z.t. weer te mogen ontmoeten! Wellicht in een anderhalvemeterafstandinloophuis....

Op onze website www.inloophuisdeparasol.nl houden we u op de hoogte van de laatste ontwikkelingen.

Namens het bestuur,

Wim Hoogenboom

Stil.....!

Het is stil in "De Parasol", de tafels en stoelen staan er nog net zo. Alsof er niets is gebeurd. Alleen blijven ze leeg, geen 3 keuvelende dames op de bank, geen vrijwilliger achter de bar, die voor koffie en thee zorgt, en niet te vergeten het koekje. Op de lange tafel worden geen mooie bloemstukken of andere creatieve producten gemaakt. Vanuit de keuken geen aangename luchtjes van de door onze koks gemaakte maaltijd. Geen kleurige parasols buiten op ons terras. Zou het rijk nu van de muizen zijn..., en blijven? Blijft het stil.....? Nee hoor, zeker weten niet, eerdaags gaan we kijken, hoe we een anderhalve meter gezelligheid kunnen creëren. En dat niet alleen; als we open gaan kunnen jullie ook op de maandagmiddag bij ons terecht, om een spelletje te doen, of gewoon een lekker kopje koffie of thee te drinken. Alle plannen liggen klaar, dus premier Rutte: Zeg het maar!

Gerda Camron-van Bentum en Tom Ankersmit (coördinatoren)

Openingstijden Parasol.

Maandag : 14.00 uur - 16.00 uur Spelmiddag

Woensdag : 10.00 uur - 12.00 uur

Vrijdag : 10.00 uur - 12.00 uur

Donderdag : 13.30 uur - 15.00 uur

Jeu de Boulemiddag

Waartoe een parasol op aarde is, is glashelder voor iedereen, die wel eens te lang in de volle zon heeft gezeten en dat achteraf moest bezuren met een branderig gevoel en het plukken van velletjes huid. Een grote parasol (en ook Dé Parasol) biedt ruimte aan meerdere mensen en geeft door vorm en kleur een gevoel van vriendelijk samenzijn. Mits opgezet.....en daar zit deze maanden toch wel de kneep. Terwijl de lente steeds meer van zich deed spreken, het blad aan de bomen snel groeide en vogels ijverig nestjes gingen bouwen, werd, vrijwel van de ene dag op de andere, het hele land stilgelegd en daarmee bleven ook hier de parasols in de berging en de deur op slot. Blijf thuis, doe alleen een boodschapje als het niet anders kan en haal, als het even kan, kort een frisse neus. Dus zitten we in huis, maken een legpuzzel van 2000 stukjes en lezen een hele encyclopedie van 23 delen + supplementen. Vaak alleen. Terwijl het plezierig is om contact te hebben met anderen, je even aangeraakt te voelen en zelf ook aan te raken. Een hand en een kus als je jarig bent, een klopping op je schouder, als je iets goed hebt gedaan, een knuffeltje voor een kleinkind en een omhelzing, als je verdrietig bent. Die huid verbrandt dan wel niet, maar wordt ook niet gestreeld of beklept. Vandaag hebben we misschien nog het chagrijnige neefje van onze parasol nodig om ons te beschermen tegen gure en kille omstandigheden, de paraplu, maar er komt een dag, dat de premier samen met zijn vriendje Jaap, bedisselt, dat we weer wat meer vrijheid krijgen. Joepie! Dan komen we met z'n allen aan een bontgekleurd valscherf uit de hemel vallen, scharen ons met koffie, thee en een extra grote koek onder onze Parasol en genieten van elkaars aanwezigheid.

Hopelijk tot gauw, Leen Jonker

Corona

Een woord, dat de hele wereld op zijn kop en een gedeelte op slot heeft gezet. Dat over de hele wereld angst, pijn en verdriet brengt. Vooral in de landen waar geen werk, geen geld en geen eten is. Er wordt hier in ons land in elk geval gezorgd voor de mensen. Ze zullen hier niet doodgaan van de honger. Wat we hier missen, is ons sociaal leven. Niemand mogen zien, wel op afstand. Wat vooral bij ouderen hard aan komt. En vooral bij de gehandicapte kinderen heel moeilijk is. Geen visite, dat begrijpen ze niet en ook de ouders, die er niet naar toe mogen. Dan is ons probleem maar klein; wij weten, waarom we elkaar niet kunnen ontmoeten. Niet gezellig koffie drinken, geen creatieve ochtenden en niet gezamenlijk eten in ons Inloophuis "De Parasol". En voor hen, die naar de kerk gaan, valt dat ook nog weg. Maar we gaan er van uit, dat we straks, al is het dan op 1,5 meter afstand, elkaar weer zien. Dan zonder hand of soms knuffel. Tot zo lang voor allemaal sterkte en een lieve groet van mij. Nel Hendriksen.

Hallo, ik ben Janneke Bolijn, via via ben ik bij de Parasol gekomen. Wat was ik blij, de zondagen zijn zwaar, als je alleen bent en je kinderen door heel Nederland wonen. De vrijwilligers vind ik super aardig en een lekker bakje koffie of thee, gratis, top! Nu met de Corona is het weer zwaar, alles is dicht. Ik deed heel veel vrijwilligerswerk, maar alles is gestopt. Gelukkig heb ik toch weer een klusje. Iedere week breng ik een mooie kaart naar de bewoners van de Amaniet. Hopelijk kijken ze met plezier naar de kaart. Eens in de twee weken breng ik een paar bossen bloemen voor in de huiskamer. Ik wens iedereen kracht en sterkte toe deze zware tijd door te komen.

Met een heel lieve groet, Janneke Bolijn.